

→ obowiązkowy

adjetivo | obowiązkowy - singular, denominador

1. Udział w szkoleniu jest obowiązkowy. 2. Piotr jest obowiązkowy,
nigdy nie zapomina o swoich zadaniach.

	I.poj.	I.mn.
denominador	obowiązkowy	obowiązkowi/obowiązkowe
genitivo	obowiązkowego	obowiązkowych
dativo	obowiązkowemu	obowiązkowym
acusativo	obowiązkowego/obowiązkowy	obowiązkowych/obowiązkowe
ablativo	obowiązkowym	obowiązkowymi
locativo	obowiązkowym	obowiązkowych
vocativo	obowiązkowy	obowiązkowi/obowiązkowe

	I.poj.	I.mn.
denominador	obowiązkowa	obowiązkowe
genitivo	obowiązkowej	obowiązkowych
dativo	obowiązkowej	obowiązkowym
acusativo	obowiązkową	obowiązkowe
ablativo	obowiązkową	obowiązkowymi
locativo	obowiązkowej	obowiązkowych
vocativo	obowiązkowa	obowiązkowe

	I.poj.	I.mn.
denominador	obowiązkowe	obowiązkowe
genitivo	obowiązkowego	obowiązkowych
dativo	obowiązkowemu	obowiązkowym
acusativo	obowiązkowe	obowiązkowe
ablativo	obowiązkowym	obowiązkowymi
locativo	obowiązkowym	obowiązkowych
vocativo	obowiązkowe	obowiązkowe

